

det, der gjør den grundlovmæssig. Ellers vil den midlertidige Lov mangle grundlovmæssig Hjemmel, og hvad der ligger udenfor Grundloven kan ikke staffles tilveie paa den Maade, her ønskes.

Scharling: Jeg skal først bemærke, hvad jeg alt gjorde Indsigelse imod, medens den ærede Ordfører talte, at jeg ikke har talt Noget om, hvorvidt vi i Aar vilde staa til 1ste April uden Finantslov eller ikke. Jeg er gaaet ud fra, at det, der her var Tale om, var at finde en Affattelse af en midlertidig Bevilling, som kunde bruges for Fremtiden, saaledes at den Affattelse, der nu bliver Tale om, overhovedet vilde blive brugt, naar man behøvede en midlertidig Finantslov, altsaa i de Aar, i hvilke man ikke til 1ste April havde faaet Finantsloven færdig. Andet har jeg ikke udtalt. Naar den ærede Ordfører mente, at en Henvisning til den 4de kongevalgte Landsthingsmands (Fischer) Udtalelse, ikke havde saa stor Vægt, fordi denne Landsthingsmand stod paa det Standpunkt, at han var imod enhver midlertidig Bevillingslov, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at . . .

Formanden (Berg): Der er svaret paa dette fra begge de ærede Taleres Side. Jeg ønsker, at de ærede Thingmænd fra anden Side saa lidt som muligt enkeltvis omtales her ved Forhandlingerne, eller at deres Udtalelser drøftes her. Det er mere Landstingets Stilling i det Hele, der naturligvis kan bringes paa Dmtale i Forbindelse med Gjenstanden for Forhandlingerne.

Scharling: Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa — og jeg tror ikke, det er i Strid med, hvad den høitærede Formand nu bemærkede — at det Citat, jeg før anførte, er en Udtalelse af den ærede Landsthingsmands Opfattelse af, hvad der var Landstingets Standpunkt. Naar dernæst det ærede Medlem henviste til Statsrevisionernes almindelige Udtalelse over Statsregnskabet for 1881—82 og deraf vilde gjøre gjældende, at det foregaaende Aars Finantslov ikke er blevet stillet op som den egentlige Norm for Afgjørelsen i dette Tilfælde, skal jeg bemærke, at naar man gaar til de enkelte Tilfælde af Overstridelser, hele den store Række af Overstridelser, saa finder man da, at der er en Mængde Overstridelser, hvor netop dette Henſyn paaberaabes, at Overstridelsen ligger deri, at man er kommet ud over det Beløb, som netop findes paa forrige Aars Finantslov. Jeg skal nævne et enkelt Exempel, som for Dieblisset staar for min Erindring. Der

var en Bevilling til Sømærker, udlagte til Flaadens Brug, hvortil der paa Finantslovsforslaget var opført 17,000 Kr., men det gjordes gjældende af Statsrevisionen, at Ministeriet ikke var bemyndiget til at anvende Mere end 2,500 Kr., fordi det var det Beløb, som fandtes paa den forrige Finantslov, uagtet der paa de foregaaende Aars Finantslove igjen fandtes betydeligt højere Beløb, saaledes at man ikke kunde sige, at det sidste Aars Finantslov netop betegnede det Regelmæssige. Det var undtagelsesvis betydeligt lavere, men dog mente man, at det skulde være det Normerende (Holstein: Det var paa § 26, det var altsaa ekstraordinært). Ja det var dog en Udgift, som man ansaa sig berettiget til at afholde som løbende, fordi den regelmæssig var opført paa Finantsloven. Det skal selvfølgelig kun glæde mig, dersom der kan naas en Forstaaelse mellem Thingene ogsaa paa Grundlag af det Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valokreds (Holstein) har stillet. Jeg er imidlertid vedblivende tilbøielig til at tro, at en saadan Forstaaelse snarere vilde naas ved Vedtagelsen af det Vædringsforslag, jeg i Forbindelse med et andet æret Medlem har tilladt mig at stille, og jeg maa derfor vedblivende tillade mig at anbefale dette til Thinget.

Monrad: Jeg tilstaaar, at det har sat mig dels i Beundring og dels i Forbauselse, at vi have faaet dette Forslag tilbage-sendt i den Skikkelse, hvori det er kommet til os. Det har sat mig i Beundring, thi jeg kan ikke Andet end beundre den ungdommelige Friskhed og Livskraft og Livsfølelse, som har lagt sig for Dagen hos de Fædrelandets ærværdige Fædre; men derimod er jeg bleven sat i Forbauselse ved at se dem, som jo repræsenterere det Konervative, det Bevarende, forlade det gamle, i mange Aar betraadte Spor, at se dem paa en Gang gjøre et uhyre Sidespring med Henſyn til en saadan Sag. Hvad er det, Landstinget egentlig vil vopnaa? Det er bleven udtalt gjentagne Gange, at det er misfornuøiet med, at vi beholde Finantsloven saa længe, at det af den Grund faar den saa sent til Behandling. Jeg skal i den Henseende ganske aabent udtale, at jeg for saa vidt deler de Ansuelser, der ere udtalte i Landstinget. Jeg vilde anse det for særdeles ønskeligt, om Behandlingen af Finantsloven kunde indskrænkes til en betydelig kortere Tid, om, saaledes som jeg veed, at Tanken var i Forslaget til Grundlovens Affattelse, den ordentlige Rigsdag skulde være færdig inden Jul. Men tror man virkelig, at Folkethinget skulde lade sig tvinge ved det, som Landstinget i Særdeleshed dog synes at ønske,